

عماد باقی در همایش طفلان مسلم جمعیت امام علی (ع) مطرح کرد

مسئله مجازات کودکان زیر ۱۸ سال به آسانی حل شدنی است

شرق: طرح طفلان مسلم جمعیت امام علی (ع) هرساله از تاسوعا تا اربعین حسینی انجام می‌گیرد و به همین منظور هر سال دو همایش؛ یکی در ابتدا و یکی در انتهای طرح برگزار می‌شود. همایش ۲۹ مهر ۱۳۹۸ دومین مرحله از این طرح است که با هدف آزادسازی کودکان محکوم به اعدام برگزار می‌شود. مرحله نخست این طرح هر سال هم‌زمان با روز تاسوعا برگزار می‌شود. جمعیت امام علی (ع) ۱۴ سال پیاپی است که طرح طفلان مسلم را با هدف نجات کودکان بزه‌دیده‌ای برگزار می‌کند که در کودکی و در نزاع‌های خیابانی مرتکب قتل شده و حکم قصاص برای آنها صادر شده است. تاکنون ۵۰ نفر از این کودکان تحت پوشش این طرح قرار گرفته و از مجازات اعدام نجات پیدا کرده‌اند. در سال جاری نیز در فاصله بین تاسوعا تا اربعین، دو پرونده به نتیجه رسید. این جمعیت توانست از تاسوعا تا اربعین سال جاری با کمک مردم عزیز و خیر مبلغ وجه‌المصلاحه یک نفر از کسانی را که محکوم به اعدام بودند، تأمین و رضایت اولیای‌دم را کسب کند. همچنین پرونده دوم که مراحل جمع‌آوری پول قبلاً انجام شده بود، در این ایام به نتیجه رسید و رضایت نهایی حاصل شد.

حبیب فاتح، مدیر اجرایی این طرح، در همایش روز اربعین درباره اهداف جمعیت از برگزاری طرح طفلان مسلم گفت: «ماهیت اصلی طرح حمایت از نوجوانان محکوم به قصاص است. در این ۱۴ سال ۵۰ پرونده به نتیجه رسیده است. ما در این پرونده‌ها با مفهوم کودکی سروکار داریم و وقتی بحث قصاص نفس و اعدام را مطرح می‌کنیم، باید این را هم در نظر داشته باشیم که ما در حقیقت با یک کودک مواجهیم؛ نه یک جنایت‌کار حرفه‌ای و قاتل.

طرح طفلان مسلم فقط بحث رضایت‌گیری و جمع‌آوری پول نیست. ما در سلسله نشست‌های تخصصی به بررسی تخصصی این معضل؛ یعنی آسیب‌شناسی تخصصی ارتکاب قتل از سوی افراد زیر ۱۸ سال خواهیم پرداخت که در آن بررسی تخصصی موردی پرونده‌های طرح طفلان و عمومی‌سازی و آگاهی‌بخشی و جلب توجه جامعه دانش‌جووان و اقشار مختلف درباره این موضوع را خواهیم داشت. ایجاد مطالبه عمومی و گفتمان‌های تخصصی برای ارائه راهکار، تلاش برای تأثیرگذاری بر سیاست‌های عمومی، قوانین و دستورالعمل‌ها با جهت‌گیری کلی ایجاد تناسب میان جرم و مجازات برای کودکان ازجمله اهدافی است که در این طرح دنبال می‌کنیم.»

در بخش دیگری از این همایش عمادالدین باقی، فعال حقوق بشر، به بررسی مواد قانونی مربوط به اعدام افراد زیر ۱۸ سال پرداخت. باقی در ابتدای سخنانش با اشاره به تلاش‌هایی که در این سال‌ها درباره موضوع اعدام کودکان زیر ۱۸ سال انجام شده است، گفت: «مطالعه‌ای داشتیم که ببینم در این زمینه مطلب ناگفته‌ای وجود دارد یا خیر؛ اما دیدم که در این سال‌ها افراد زیادی گفتنی‌ها را گفته‌اند و در این بحث از لحاظ حقوقی و جامعه‌شناسختی و روان‌شناختی سخنانی گفته شده و معنای آن این است که حجت تمام است.»

عمادالدین باقی در ادامه سخنانش به ماده قانونی مربوط به این مقوله اشاره کرد و گفت: «ماده ۹۱ قانون مجازات اسلامی جدید می‌گوید: «در جرائم موجب حد یا قصاص هرگاه افراد بالغ کمتر از ۱۸ سال، ماهیت جرم انجام‌شده یا حرمت آن را درک نکنند یا در رشد و کمال عقل آنان شبیه وجود داشته باشد، حسب مورد با توجه به سن آنها به مجازات‌های پیش‌بینی‌شده در این فصل محکوم می‌شوند.» و در تفسیر هم اضافه شده است که: «دادگاه برای تشخیص رشد و کمال عقل می‌تواند نظر پزشکی قانونی را استعلام یا از هر طریق دیگر که مقتضی بداند، استفاده کند». این ماده چهار ویژگی و قید بسیار مهم دارد. یکی قید «رشد و کمال عقل»، دوم قید «شبیه» که در فقه به آن «درع» یا «قاعده درع» گفته می‌شود، سوم «استعلام نظر پزشکی» و چهارم «هر طریق دیگر» که این قید هم بسیار مهم است. این چهار قید درواقع چهار گریزگاه بوده برای اینکه قضات از صدور حکم اعدام برای مجرمان زیر ۱۸ سال استنکاف کنند. غرض مقنن از رشد و کمال عقل این است که کودک مانند یک بزرگ‌سال قدرت تمیز و تشخیص داشته باشد، نه اینکه ناقص‌العقل باشد. این بلوغ عقلی با پرسیدن سؤالات پیش‌پاافتاده مشخص نمی‌شود. امروز در دنیا تست‌های روان‌شناسی بسیار پیشرفته‌ای وجود دارد برای سنجش رشد عقلی؛ اما متأسفانه

بسیاری از این مقالات و تست‌ها حتی در ایران ترجمه هم نشده است که مورد استفاده قضات و روان‌شناسان قرار گیرد. نکته دوم قید شبیه است، در این قانون وقتی می‌گوید که اگر شبیه وجود داشته باشد، مشمول قاعده درع می‌شود. این قید درباره مجرمان زیر ۱۸ سال یک قاعده است؛ نه استثنا؛ اما قضات قانون آن را استثنا می‌گیرند. نکته بعدی که در این قانون وجود دارد، استعلام پزشکی قانونی است. این نشان می‌دهد که قانون مرجعیت صاحب‌نظران و کارشناسان را پذیرفته است و در ادامه می‌گوید: «یا از هر طریق دیگر که قاضی مقتضی بداند، به این معنا که الزامی ندارد حتماً از پزشکی قانونی استعلام شود. یکی از مشکلاتی که در حال حاضر داریم، این است که قضات هر کجا که تردیدی پیش می‌آید، استعلام می‌کنند و پزشکی قانونی هم متأسفانه همراهی می‌کند. قانون‌گذار در همین دو خط ماده قانونی، مفرهایی را باز گذاشته است تا قضات از صدور حکم اعدام اجتناب کنند؛ اما مشکل پیش‌آمده این است که ابهام در قانون باعث شده برخی از قضات همچنان به صدور حکم اعدام بپردازند.»

این فعال حقوق بشر در ادامه با اشاره به کنوانسیون‌های بین‌المللی که ایران هم به آنها متعهد شده است، بی‌توجهی به این کنوانسیون‌ها را مورد نقد قرار داد و گفت: «ما نمی‌بینیم که قضات و کلاً به کنوانسیون حقوق کودک استناد کنند، هرچند تصویب آن توسط پارلمان و تأیید آن به این معناست که این کنوانسیون فرقی با قوانین کشور ندارد، اما هنوز این کنوانسیون را آن‌قدر معتبر نمی‌دانند که به عنوان قانون به آن استناد کنند، در حالی که این ابهامی که در ماده ۹۱ است، با کنوانسیون حقوق کودک و میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی برطرف می‌شود.»

باقی با تأکید بر اینکه مسئله اعدام کودکان زیر ۱۸ سال بسیار آسان‌تر از آنچه تصور می‌شود حل‌شدنی است، گفت: «این موضوع چند پیش‌شرط دارد؛ یکی باور راستین داشتن است و دومی عزم و اراده برای حل مسئله در همه دنیا حکومت‌ها هزینه می‌کنند که عیوب سیستم را شناسایی و مرتفع کنند. قوه قضائیه یا مجلس می‌توانند این را اعلام کنند شبیه‌ای که در ماده ۹۱ به آن اشاره شده است، قاعده است نه استثنا، به همین سادگی می‌توان این مشکل را مرتفع کرد. شکفت‌آور این است که با وجود بحث‌های توجیهی مفصلی که شده و همه مقدمات آن هم فراهم است این کار خیلی ساده عملی نشده است.»

در انتهای این همایش شارمین میمندی‌نژاد مؤسس جمعیت امام علی (ع) با مرور تجربیات ۱۴ساله این جمعیت در طرح طفلان مسلم و کودکان محکوم به اعدام گفت: «آنچه رستگاری جامعه است، کودک را در مقام ایستادن در مقابل دادگاه نمی‌پذیرد. مقام

کودک مقامی نیست که در دادگاه بایستد و به دادگاه توضیح بدهد». میمندی‌نژاد در ادامه سخنانش به معضلاتی که در جامعه مانع از نجات حقیقی یک کودک می‌شود اشاره کرد و گفت: «رسیدن به رستگاری ساده نیست، چراکه در رستگاری مفهوم پیچیده حق‌الناس وجود دارد. همه ما که اینجا هستیم، برآیند بسیار پیچیده و بزرگی از حق‌الناس داریم. یک توهین یا زمینه‌سازی یک توهین توسط ما می‌تواند رستگاری را از ما بگیرد. رستگاری اگر ساده بود، کربلا ۷۲ رستگار نداشت. رستگاری ساده نیست. اتفاق بسیار پیچیده‌ای است. وقتی تا زندان می‌روی تا به یک کودک «هستن» را ببخشی، تمام فکرت این است که چگونه می‌توانم به این کودک رستگاری بیاموزم، در حالی که مواد مخدر در جامعه به عنوان یک حقیقت تثبیت شده و میراث دست یک کودک ۱۶ساله است. درست است که او بزرگ شده و مجرم است، یک بار او را محاکمه کردید و به او گفتید مجرم، اما بارهای دیگر هم او را محاکمه خواهید کرد. در جامعه ما مجازات بزهکار به جای مجازات بزه‌های سیستماتیک و بزرگ اتفاق می‌افتد. اولین کسی که در طرح طفلان از اعدام نجات پیدا کرد، بعدها به جرم فروش شیشه دستگیر شد. من تلخ‌ترین خاطرات را برای گرفتن رضایت این فرد دارم و تلخ‌تر از آن این است که جامعه تسو را وادار کند بپذیری کودکی که دیروز دیدی، وقتی در بستر جرم است و شیرهای که می‌مکد شیره گناه و تباهی است، قطعاً مجرم خواهد شد.»

مؤسس جمعیت امام علی (ع) با انتقاد از برخوردهای احساسی جامعه با موضوع بسیار مهم کودکان بزه‌دیده و نجات آنها گفت: «رستگاری یعنی اینکه وقتی دست کسی را می‌گیرید احساس ثواب نکنید، احساس وظیفه کنید.»

جمعیت امام علی در سال‌های فعالیت خود، علاوه بر طرح‌هایی که با هدف آگاهی‌بخشی به جامعه در معضلات اجتماعی برگزار می‌شود، برنامه‌های مستمر و بلندمدتی هم دارد که با هدف پیشگیری از وقوع جرم و بزه در میان کودکان محلات حاشیه شهرها ارجاع می‌شوند. یکی از مراکز که این هدف را دنبال می‌کند خانه‌های ایرانی این جمعیت است. در خانه ایرانی هنر، فعالیت‌های فرهنگی مختلفی در رشته‌های هنری برگزار می‌شود از جمله کلاس‌های موسیقی، تئاتر، هنردرمانی و... نتایج برگزاری این کارگاه‌ها ثابت کرده که برای کودکان در معرض آسیب تنها کمک‌های مقطعی و دوره‌ای چاره‌ساز نیست و استمرار در حضور در این محلات می‌تواند تا حد زیادی از میزان بزه در میان کودکان این مناطق بکاهد. با همین هدف در حاشیه برگزاری همایش طفلان مسلم، گلریزانی برای جمع‌آوری کمک‌های مردمی جهت تأمین وجه مربوط به رهن خانه ایرانی هنر برگزار شد.

حقوق حیوانات

درباره ایجاد مرکز ملی حمایت از حیوانات

سپهر سلیمی

● داشتن قانونی برای حمایت از حیوانات در ایران یک آرزوی حدوداً ۲۰ ساله است. از زمانی که انجمن حمایت از حیوانات ایران با ارائه متن پیش‌نویسی به مجلس ششم شورای اسلامی خواهان تصویب قانونی برای حمایت و حفاظت از حیوانات شد، حدود ۲۰ سال می‌گذرد.

در سه‌ماهه گذشته دو متن پیش‌نویس توسط دو گروه مختلف ارائه شده است. متن نخست در قالب طرح مقابله با حیوان‌آزاری در مجلس اعلام وصول شد و متن دیگری اخیراً توسط معاونت حقوقی ریاست‌جمهوری ارائه شده است. بر اساس بررسی‌های نگارنده به‌عنوان کسی که سال‌هاست در این حوزه فعالیت می‌کنم و با دوستان و گروه‌های زیادی در سراسر کشور در ارتباط هستم، متأسفانه در مراحل تهیه و تدوین هر دو متن پیشنهادی جای کوشندگان و گروه‌های قدیمی و باسابقه حوزه حمایت از حیوانات و به‌ویژه حقوق حیوانات خالی بوده است. نتیجه آن شده که هر دو متن دارای ایرادات محتوایی از جنبه‌های مختلف است. در مورد هر دو متن نقدهایی توسط حامیان حیوانات و حتی حقوق‌دانان نوشته شده، اما آنچه که می‌خواهم در این نوشته به آن بپردازم موضوع دیگری است.

در متن لایحه پیشنهادی حمایت از حیوانات که توسط معاونت حقوقی ریاست‌جمهوری ارائه شده، از ایجاد «مرکز ملی حمایت از حیوانات» نام برده شده است. در توضیح آن آمده که این مرکز با هدف حفاظت از حیات، سلامت و امنیت حیوانات زیر نظر سازمان حفاظت محیط زیست ایجاد می‌شود. این مرکز ضوابط استانی خواهد داشت و شورای مرکزی آن شامل نمایندگان از سازمان حفاظت محیط زیست، دادستانی، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، سازمان جنگل‌ها و مراتع، سازمان نظام دامپزشکی، نمایندگان از شهرداری یا دهیاری، دو دامپزشک، حقوق‌دان معرفی‌شده از طرف کانون وکلا و سه نماینده از طرف شبکه سمن‌های محیط‌زیستی کشور حضور دارند.

برای این مرکز شهر ۱۴ شرح وظیفه؛ از تأسیس مراکز نگهداری از حیوانات و انجام امور حقوقی و دعای علی‌حیوان‌آزاران تا اجرای برنامه‌های آموزشی، ترویجی و نظارت بر رفتار سرپرستان حیوانات خانگی پیش‌بینی شده است!

شرح وظایف گفته‌شده البته ممکن است جذاب باشد، اما ایجاد چنین مرکزی با حضور این تعداد مرکز دولتی و حاکمیتی قطعاً آسان نخواهد بود. نه‌تنها آسان نخواهد بود که به واسطه اختیاراتی که برای آن تعریف شده است می‌تواند سبب کم‌رنگ‌شدن یا حذف نهادهای مردمی حمایت از حیوانات را ایجاد کند. سازمان حفاظت محیط زیست به‌قدر کافی بنا وظایف مختلف و کمبود نیرو و بودجه مواجه است. انداختن بار حمایت از حیوانات آن هم به این شکل به دوش سازمان نه‌تنها به نفع حیوانات نخواهد بود که در چرخه بوروکراسی گم خواهد شد! موشی را که سال‌هاست نمی‌تواند به سوراخش برود را جارو به دمش بستانند.

نه‌تنها حمایت از حیوانات که سابقه نشان داده گروژدن مسائل اجتماعی به فعالیت چندین سازمان دولتی سرانجامی نخواهد داشت. سخن دراین‌باره بسیار است و لازم است همه حامیان حیوانات دراین‌باره اظهارنظر کنند.

جدول ۳۵۱۷ ■ طراح: ییزن گورانی

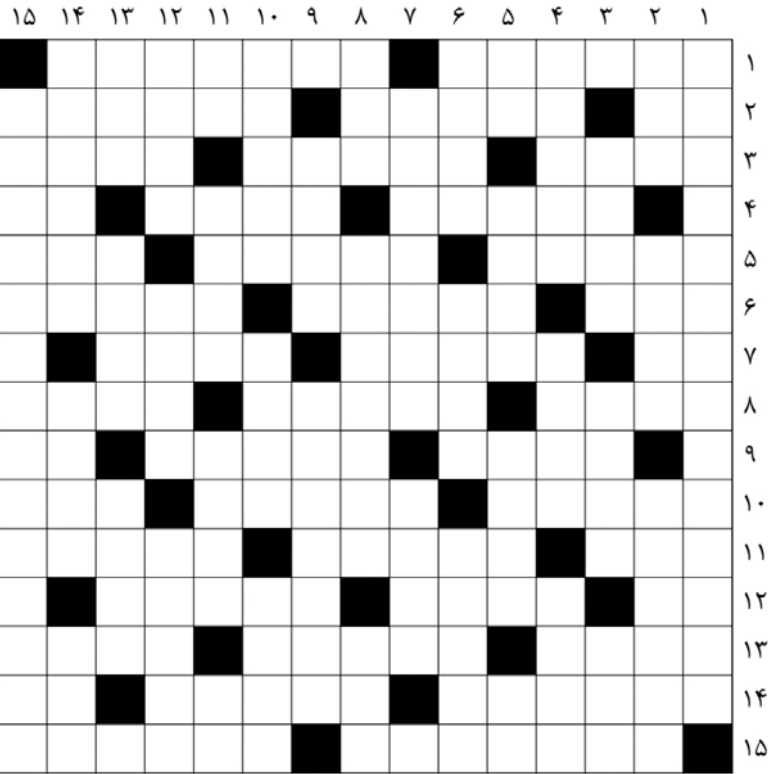
افقی:

- با تجربه- مجرای ریختن کندم به آسیاب
- همسر زن- دنباله- پایتخت استرالیا ۳-
- نشانی- همیشگی- موشواره کامپیوتر ۴- به کمال رسیدن- زرق- نشانه جمع مونت عربی ۵- شریک- فرمان‌ها- انحلال معامله ۶- بخش کوچکی از یک چیز- پایکوت- ضربه‌ای در بدمینتون ۷- پیشوند تکرار- کامل‌کردن- آماده و مهیا ۸- باقی مانده- یکنه دنیایی- باور ۹- از ظروف آزمایشگاهی- لبه تیز شمشیر- برادر عرب ۱۰- کشت اول سال- اضافه‌ها- جرقه آتش ۱۱- شهر قطاب و ترمه- بانوی همدم- شهری در استان فارس ۱۲- همه چیز را جمع می‌بندد- کوره نان‌پزی- ایجاد نقش‌های برجسته تزئینی روی سقف و دیوار ۱۳- خشودکردن- پرده شکاری با منقار کوتاه- بزرگ‌تر ۱۴- نوعی اسلحه گرم- فاندگی- پارچه زخم‌بندی ۱۵- مفتولی که با ذوب‌کردن آن دو قطعه فلز را به هم جوش می‌دهند- عاجز و درمانده.

عمودی:

- رساله فلسفی عربی از ابن سینا ۲- فی‌الفور- چند نکته- جانوری بی‌مهره با بدن بند بند ۳- مقام و منزلت- هرگز نشود- کمره ۴- داستانی نوشته ماکسیم گورکی- بی‌باکی- خودروی زرهی ۵- وحشی- قوم سرخ پوست بومی مکزیک- شرط‌بندی- دیوانه ۶- ویران‌کننده- غیرت- شهری در مازندران ۷- بیماری پشه اتوفل- برای اینکه ۸- بازداشتن از انجام کاری- پایتخت لیتوانی- بزرگ‌ترین تولیدکننده

فیلد در جهان ۹- مسلک- موی مصنوعی بلند ۱۰- خلا- گروهی- آن گونه ۱۱- بله روسی- بیماری برقان- قاعده‌ها و اصل‌های پذیرفته شده- مکان ۱۲- بیماری کم‌خونی- شهری در استان کرمان- خواندن قرآن ۱۳-

۹	۶	۷	۱	۴	۸	۲	۳	۵
۸	۴	۲	۶	۵	۱	۹	۷	۳
۲	۵	۱	۳	۷	۹	۸	۴	۶
۱	۷	۴	۵	۶	۳	۸	۹	۱
۵	۹	۸	۷	۲	۳	۶	۱	۴
۶	۳	۸	۱	۵	۲	۷	۴	۹
۳	۱	۹	۶	۸	۷	۴	۵	۲
۴	۵	۳	۴	۱	۹	۸	۶	۳
۴	۸	۹	۱	۲	۷	۶	۳	۱

حل سودوکو ۲۵۱۲

۳	۷	۵	۲	۶	۱	۹	۴	۸
۲	۱	۸	۴	۵	۹	۶	۳	۷
۹	۴	۳	۷	۱	۲	۵	۸	۶
۷	۸	۱	۶	۳	۷	۴	۲	۵
۵	۶	۳	۲	۱	۸	۷	۹	۴
۴	۲	۹	۱	۸	۷	۶	۵	۳
۱	۵	۲	۹	۴	۳	۸	۷	۶
۸	۹	۷	۵	۶	۲	۳	۴	۱

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	۳	۵	۷	۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹
۲	۴	۶	۸	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰
۳	۵	۷	۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱
۴	۶	۸	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲
۵	۷	۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱	۳۳
۶	۸	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲	۳۴
۷	۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱	۳۳	۳۵
۸	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲	۳۴	۳۶
۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱	۳۳	۳۵	۳۷
۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲	۳۴	۳۶	۳۸
۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱	۳۳	۳۵	۳۷	۳۹
۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲	۳۴	۳۶	۳۸	۴۰
۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱	۳۳	۳۵	۳۷	۳۹	۴۱
۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲	۳۴	۳۶	۳۸	۴۰	۴۲
۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱	۳۳	۳۵	۳۷	۳۹	۴۱	۴۳

جدول ۳۵۱۶

سودوکو سخت ۲۵۱۳

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.
- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو ساده ۲۵۱۳

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورها، مختلف به چاپ می‌رسد.

نگاه

تأملی بر قانون تشدید مجازات اسیدپاشی

نگین حقیقت . کارشناس حقوقی مجلس

● سرانجام «طرح تشدید مجازات اسیدپاشی و حمایت از بزه‌دیدگان ناشی از آن» با تلاش‌های ثمربخش حقوق‌دانان، استادان محترم دانشگاه، قضات، معاونت قوانین مجلس، بزه‌دیدگان، انجمن حمایت از قربانیان اسیدپاشی و نمایندگان مجلس و پس از دو مرحله ایراد از سوی شورای نگهبان و اصلاح آن از طرف مجلس شورای اسلامی، به تأیید نهایی رسید. گذشت بیش از ۶۰ سال از زمان تصویب آخرین قانون مربوط به مجازات جرم اسیدپاشی – ماده‌واحد مربوط به مجازات پاشیدن اسید مصوب ۱۳۳۷/۱۲/۱۶ - و ضرورت بازنگری در قانون مذکور با توجه به منسوخ‌بودن قسمت نخست آن و تغییرات به‌وجودآمده در قانون مجازات اسلامی از حیث مجازات و نیز پیش‌بینی راهکارهای حمایت‌گرانه مادی و معنوی نسبت به بزه‌دیدگان این‌گونه جرائم، از دلایل لزوم قانون‌گذاری در این حوزه بود. در همین راستا به جهت تناسب بیشتر جرم و مجازات و نیز ضرورت حمایت از بزه‌دیدگان اسیدپاشی، «طرح تشدید مجازات اسیدپاشی و حمایت از بزه‌دیدگان ناشی از آن» در قالب (۷) ماده، تدوین و در اسفندماه ۱۳۹۶ به هیئت‌رئیس مجلس تقدیم و اعلام وصول شد. کلیات این طرح، با مشارکت بالایی از سوی نمایندگان و با (رای ۹۰ درصدی) در جلسه مورخ ۳۰ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۸ مجلس تصویب شد و سرانجام پس از دو مرتبه بازگشت از سوی شورای نگهبان و رفع ایراد، تأیید شد. قانون «تشدید مجازات اسیدپاشی و حمایت از بزه‌دیدگان ناشی از آن» درواقع دوهدف اساسی را دنبال می‌کند: نخست، تشدید مجازات اسیدپاشی از طریق پیش‌بینی مجازات قصاص نفس یا عضو، حبس‌های تعزیری درجه یک تا چهار به میزان دیه اعضای بدن از جهت جنبه عمومی جرم، مجازات اعدام با شرایط ماده (۲۸۶) قانون مجازات اسلامی، ممنوعیت اعمال کلیه نهادهای ارفاقی از جمله تخفیف، تعلیق، آزادی مشروط و تشدید مجازات معاونت در ارتکاب جرم اسیدپاشی به‌عنوان سازوکارهای کیفری و در جهت تشدید کیفر و دوم اینکه نکته دیگری که در قانون سال ۱۳۳۷ مغفول مانده بود و در طرح مذکور به‌عنوان راهکاری غیرکیفری به آن توجه شده است، بحث حمایت از بزه‌دیدگان این جرم است که به یقین در جرم مذکور اهمیتی دوچندان می‌یابد. جبران خسارت معنوی علاوه‌بر خسارت مادی و نیز سایر راهکارهای حمایتی، از جمله پرداخت هزینه‌های درمان از محل صندوق تأمین خسارت‌های بدنی یا خدمات روان‌شناختی، مددکاری و توانبخشی و رسیدگی خارج از نوبت به دعای اسیدپاشی در این قانون پیش‌بینی شده است. ولی توجه به این نکته ضروری است که صرف تعیین مجازات‌های حبس طولانی‌مدت یا سخت‌گیری در اعمال نهادهای ارفاقی نمی‌تواند به اندازه کافی بازدارنده باشد، بلکه اتخاذ تدابیر پیشگیرانه مانند راهکارهایی به منظور ضابطه‌مندکردن دسترسی به اسید و سایر ترکیبات شیمیایی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. همچنین در کنار وضع قوانین بازدارنده، نباید از نقش انجمن‌ها و سازمان‌های غیردولتی در کنار دولت برای ارائه خدمات توانبخشی و روان‌شناختی به بزه‌دیدگان در کاهش اثرات زیان‌بار ناشی از این معضل غافل بود. نهادهای عهده‌دار امور فرهنگی نیز می‌توانند با ارائه برنامه‌ها و راهکارهایی مبتنی‌بر حفظ و ارتقای آموزه‌های اخلاقی و تغییر نگرش مرتکبان در جهت رفع خشونت و آگاه‌سازی آنان درباره مجازات و تبعات ارتکاب این‌گونه جرائم، نقش مؤثری در پیشگیری از وقوع آن داشته باشند.